

Sygn. akt III S 6/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędziowie: SO Anna Hajda

SO Joanna Łukasińska-Kanty

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

ze skargi Ł. G.

z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Rybniku oraz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku T. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie egzekucyjnej o świadczenie pieniężne prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku T. W. pod sygn. akt Km 5197/17

postanawia:

oddalić skargę.

SO Joanna Łukasińska-Kanty SO Magdalena Balion - Hajduk SO Anna Hajda

Sygn. III S 6/17

UZASADNIENIE

Wierzycielka Ł. G. złożyła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez nieuzasadnionej zwłoki przez Komornika Sądowego w R. T. W., wnosząc o stwierdzenie, iż w postępowaniu egzekucyjnym KM 5197/17 doszło do przewlekłości postępowania i o zasądzenie od Skarbu Państwa, Komornika Sądowego w R. kwoty 10 000 zł na swoją rzecz oraz wydanie komornikowi zalecenia niezwłocznego podjęcia zawnioskowanych przez wierzyciela czynności. Skarżący wskazał, że komornik od 3 lat chce umorzyć postępowanie egzekucyjne z nieruchomości i nie podjął w tym zakresie żadnych czynności.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Rybniku T. W. w odpowiedzi na skargę uznał zarzuty podnoszone przez wierzyciela za niezasadne i wniósł o oddalenie skargi. Jego stanowisko poparł także Prezes Sądu Rejonowego w Rybniku.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w jej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Zgodnie natomiast z ust. 2

niniejszego przepisu, dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty (...), uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

W ugruntowanym orzecznictwie sądów powszechnych, Sądu Najwyższego jak i sądów administracyjnych przyjmuje się, że przewlekłość postępowania to nieuzasadnione żadną z okoliczności wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy z 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony (...) długotrwałe zaniechanie podejmowania czynności przez organ prowadzący postępowanie lub podejmowanie czynności nieefektywnych bądź pozornych. Zachodzi ona, gdy postępowanie jest długotrwałe i rozwlekle, a trwa ponad konieczność podjęcia czynności niezbędnych do zakończenia sprawy, pozostających w związku przyczynowym z działaniem lub zaniechaniem organu. Innymi słowy, przewlekłość postępowania występuje, gdy zwłoka jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy. Aby stwierdzić przewlekłość postępowania, konieczne jest ustalenie, że pomiędzy kolejnymi czynnościami występują długie, nieuzasadnione przerwy albo też pewne czynności nie są podejmowane w ogóle (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 roku, III SPP 14/11, Lex nr 10959151, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 07 kwietnia 2009 roku, II S 4/09, KZS 2009/5/42, postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 grudnia 2012 roku, II S 25/12, Lex nr 1254588, postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 listopada 2012 roku, II OPP 19/12, Lex nr 1240698).

Przebieg dotychczasowego postępowania egzekucyjnego o sygn. akt KM 5197/14 prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku uzasadnia twierdzenie, iż w sprawie brak było podstaw do uznania, że doszło do przewlekłości postępowania w rozumieniu art. 2 ust. 2 powołanej ustawy. Wymaga bowiem podkreślenia, iż pojęcie „przewlekłości postępowania” każdorazowo musi być odnoszone do konkretnych realiów i trybu postępowania. W świetle przepisów wymienionej wyżej ustawy, nie każde opóźnienie w podjęciu czynności mających na celu wydanie w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty albo czynności podjętych celem załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, może być utożsamiane z przewlekłością. Wskazać bowiem należy, że jedynie nadmierne odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania określonych prac i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 22 maja 2013 roku, III S 5/13, Lex nr 1322063).

Skarżąca przewlekłości przede wszystkim upatruje w tym, iż komornik nie przeprowadził egzekucji z nieruchomości. Z analizy akt egzekucyjnych wynika, iż komornik przejął akta do prowadzenia 14 listopada 2014 roku. W związku ze złożonym wnioskiem o wszczęcie egzekucji z nieruchomości 17 lutego 2015 roku zawiadomił o wszczęciu egzekucji z nieruchomości. Postępowanie w tym przedmiocie zostało umorzone postanowieniem z 24 listopada 2016 roku wobec upływu terminu określonego w art. 823 k.p.c. Postanowienie to doręczono dłużnikowi i wierzycielom z pouczeniem i uprawomocniło się ono 14 grudnia 2016 roku. Wcześniej komornik zawiadamiając wierzycielkę o wszczęciu egzekucji nieruchomości pouczył ją również o konieczności złożenia wniosku o opis i oszacowanie w przypadku niezapłacenia długu i o treści art. 823 k.p.c. W dalszym toku postępowania komornik prowadził inne czynności egzekucyjne z innych składników majątkowych, natomiast nie wpłynął wniosek wierzycieli o opis i oszacowanie zajętej nieruchomości. W dniu 27 grudnia 2016 roku, a zatem już po prawomocności postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z nieruchomości, wpłynął wniosek o opis oszacowania nieruchomości bez określenia jakiej nieruchomości dotyczy wraz z tytułem wykonawczym z 10 lutego 2016 roku. Komornik uznał, iż jest to odrębny wniosek egzekucyjny i zarejestrował go pod sygnaturą Km 6249/16 i wezwał do uzupełnienia braków formalnych wniosku. Wobec bezskuteczności wezwania w dniu 30 stycznia 2017 roku komornik zwrócił wierzycielce wniosek.

Z podanych przyczyn skargę należało uznać za nieuzasadnioną, co stosownie do regulacji art. 12 ust. 1 powołanej ustawy prowadziło do jej oddalenia.

SSO Joanna Łukasińska – Kanty SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Anna Hajda